

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/151/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010374
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3513010374.4

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci obžalovaného J. C., Z. XX.XX.XXXX K., trvale bytom L. Q., prechodne bez prihlásenia L. Q. XXX, trestne stíhaného na slobode pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) v jednočinnom súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. septembra 2015 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: J. C. O. J. H. X. H. V. Q. A. Ý., Z. XX.XX.XXXX K.,
K. B. L. Q., X. B. X. L. Q. XXX, na slobode,
je vinný, že

dňa 16.02.2009 predložil na Obvodnom úrade pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Z. F. Z. V., Žiadosť o uznanie typového schválenia ES jednotlivo dovezeného vozidla zn. Š. H., VIN: K., ku ktorej priložil falošné rakúske osvedčenie o evidencii motorového vozidla uvedeného vozidla číslo T. s jeho úradným prekladom, z ktorého v rozpore so skutočnosťou vyplývalo, že toto vozidlo bolo registrované v J. J. s registračným číslom Z., ďalej tu predložil falošnú kúpno-predajnú zmluvu, v ktorej v rozpore so skutočnosťou tvrdil, že vlastníkom vozidla je J. C. a vozidlo bolo nadobudnuté legálnym spôsobom - kúpou v zahraničí, a to od osoby D. Q., na základe čoho Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Novom Meste nad Váhom žiadosti vyhovel, uznal typové schválenie ES jednotlivo dovezeného vozidla z členského štátu a vydal osvedčenie o evidencii s evidenčným číslom SF 926123, následne dňa 18.02.2009 na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom na základe žiadosti o zapísanie motorového vozidla a úradných listín získaných z Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Z. F. Z. V. - rozhodnutia o vyhovení žiadosti a osvedčení o evidencii dosiahol to, že do osvedčenia o evidencii vozidla bol Okresným dopravným inšpektorátom zapísaný J. C. ako vlastníkom vozidla a vozidlu bolo pridelené evidenčné číslo Z. XXXBP, pričom uvedeného konania sa dopustil v snahe zakryť skutočný spôsob nadobudnutia predmetného vozidla trestným činom, nakoľko uvedené vozidlo malo pôvodné V. Č. K., a patrilo vozidlu Š. H. evidenčného čísla X. XXXBA, ktoré bolo odcudzené dňa 16.11.2008 v Bratislave Petržalke, a následne potom, čo takto zakryl nelegálny pôvod vozidla získaným osvedčením o evidencii vozidla k predmetnému vozidlu, dňa 22.04.2009 v Z. V. Z. V. predstierajúc kupujúcemu P. A., že je vlastníkom vozidla, pretože ho dovezol z Z., kde ho kúpil od svojej sestry, ktorá tam pracuje, čím pod falošnou zámkou uzatvorenia kúpnej zmluvy od poškodeného P. A. vylákal sumu vo výške 7.635,-Eur, t e d a

- majetok z trestnej činnosti, v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine previedol na iného, držal a uschovával a uvedený čin spáchal a získal ním väčší prospech,
- dosiahol vydanie pravej verejnej listiny na základe nepravých podkladov,
- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

- zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery,

úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 233 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému podmienienečne odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obvinenému u r ě u j e skúšobná doba v trvaní 4 /štyri/ roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c) Trestného zákona súd obvinenému ukladá povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť poškodenému spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obvinený povinný nahradiť poškodenému P. A., Z.. XX.XX.XXXX V. A., H. Z. F. Z. V., K. B. Z. V. Z. V. Č.. XXX, náhradu škody vo výške 7 635, -Eur.

o d ō v o d n e n i e :

Proti obžalovanému je vedené trestné stíhanie na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/153/2013 pre zločin legalizácie z príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Trestného zákona prečin v súbehu s prečinom podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 227/12 - 36 Nové Mesto nad Váhom 30.09.2013.

V prdmetenij veci súd vydal trestný rozkaz, ktorý nendaobudol právopantnosť, nakoľko obžalovnaý v zákonnej lehote proti nemu podal odpor. V nadvätnosti na podaný odpor súd vo veci nariadil halvné pojednávania, na ktoré predvolal J. C., Q. X. P. A., Q. V. B., F. A., B.. V. A. T. T. F., vykonal dokazovanie výsluchom uvedených osôb, prečítal znaleckého posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, listinné dôkazy a to najmä Q. D. D., Q.. J.. H., T..M., Q.. J.. H., Z. Ú. D., správy a rozhodnutia Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Z. F. Z. V., Okresného dopravného inšpektorátu Z. F. Z. V., správy o povesti obžalovaného a ostatné dôkazy vzťahujúce sa prejednávanú vec a osobu obžalovaného.

Po otvorení hlavného pojednávania k dohode o vine a treste medzi obžalovaným a prokurátorom nedošlo. Obžalovaný po prečítaní obžaloby, poučení o jeho právach ako obžalovaného a v intenciách § 257 Trestného poriadku uviedol, že sa cíti byť nevinný.

Súd z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávani a po dôkladnom vyhodnotení všetkých dôkazov má preukázaný skutkový stav veci ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávani odmietol vypovedať. Na návrh prokurátora bola na hlavnom pojednávani postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná výpoveď obžalovaného J. C. z prípravného konania zo dňa 12.07.2013. Zo zápisnice o výsluchu obvineného J. C. zo dňa 12.07.2013 vyplynulo, že začiatkom februára čítal inzerát na internete Autobazar EU, kde bola na predaj Š. H., zavola na telefónne číslo a dohodli sa na stretnutí na druhý deň v Novom Meste nad Váhom pri kasárňach. Prišiel tam mladý muž, asi 25 ročný, vysoký asi 180 cm, na vozidle Š. H.. Obžalovaný si pozrel vozidlo, previezol sa, skontroloval výrobné čísla a dohodli sa na sume 5.000,- Eur s tým, že peniaze dá až keď bude hotová kontrola originality. Jednalo sa o vozidlo z dovozu, ktoré nebolo na Slovensku prihlásené. Na ďalší deň sa stretli v K. B. na parkovisku pre kamióny s tým, že idú na kontrolu originality v K. B. v objekte bývalého O., kde vozidlo skontrolovali a vydali o tom protokol. Následne obžalovaný podpísal zmluvu, ktorú mal už ten pán pripravenú a dal mu peniaze. Obžalovanému dal k vozidlu technický preukaz, nemecký alebo rakúsky, a preklady technického preukazu. Vozidlo malo prevozné značky, platné ešte týždeň. Potom vozidlo prihlásil na obvodnom úrade, kde predložil originál doklady od vozidla. Vyplnil žiadosť o prihlásenie vozidla. Na základe tých papierov a žiadosti mu vydali slovenský techničák, s ktorým išiel na políciu, kde požiadal o vydanie značiek. Na vozidle sa vozil asi týždeň - dva, a potom sa rozhodol ho predáť, nakoľko mal dlhy. Vozidlo predal cez známeho V. B., ktorý našiel kupca a to P.Á. A.ika za sumu okolo 6.000,- Eur. K Odborného posudku o kontrole originality vozidla obžalovaný uviedol, že je tam razítko kontroly originality Z. F. Z. V., pričom oni boli v K. B., ale posudok vyzerá ako ten, ktorý tam dostali, pričom obžalovaný si vtedy nevšimol, aké razítko tam bolo. Na

posudku je uvedený ako prevádzkovateľ vozidla F. A., jeho kamarát, ktorému pred kontrolou originality telefonoval, či by nevedel urýchliť tú kontrolu, lebo tam bol poradovník, a čakalo sa niekoľko hodín. Obžalovaný mu volal, lebo vie, že dováža autá. Na to tam F. A. prišiel osobne a on išiel s vozidlom na tú kontrolu. Obžalovaný ani predávajúci tam neboli. Potom vyšiel s vozidlom a dal im posudok. Ako prevádzkovateľa tam dali A. aj preto, lebo obžalovaný mal občiansky preukaz na parkovisku v aute a predávajúci povedal, že on tu občiansky preukaz nemá vôbec. Kupujúcemu P. A. povedal na I. V. v Z. F. Z. V., že vozidlo je z dovozu. K náhradným pneumatikám na vozidlo uviedol, že on žiadne k vozidlu nedodal, vie o tom, že V. B. Q. Q. P. A.D. dohovárali na Zelenej vode, že mu nejaké dovezie.

Z výsluchu svedka poškodeného P. A. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že mu švagor F. Q. povedal, že v Z. F. Z. V. je na predaj Š. H., následne F. Q. zatelefonoval V. B., pracovníkovi polície, ktorý sprostredkoval predaj tohto auta. Dohodli sa, že to auto môžu prísť s manželkou pozrieť na I. V., kde bolo pristavené na parkovisku, hneď na začiatku I. V., naľavo oproti hotela. Boli tam F. Q., V. B. a obžalovaný z L. Q., ktorý auto predával. Urobili skúšobnú jazdu a manželke sa auto páčilo. Vrátili sa na I. V. a poškodený povedal V. B. a obžalovanému, že o auto má záujem. Dohodli sa na cene 230.000,- Sk, teda 7.635,- Eur. Následne uzavreli medzi sebou kúpnu zmluvu týkajúcu sa predaja predmetného vozidla. Dohodli sa, že auto prepíšu u policajtov v Z. F. Z. V. za asi 2 dni. Poškodený na parkovisku pred budovou Okresného riaditeľstva PZ Nové Mesto nad Váhom odstavil pri prepise auto, policajti ho skontrolovali, VIN a ostatné. Bol tam aj V. B. T. J. C.. Nieкто z nich doniesol technický preukaz, ktorý bol na meno P. A., ktorý si ho skontroloval s odborným posudkom o kontrole originality vozidla. Spýtal sa V. B. aj obžalovaného odkiaľ auto pochádza. Povedali, že to auto pochádza z Z., že je to dovoz z Z., od sestry obžalovaného, ktorá tam pracuje. Na aute boli vymenené predné sklo a blatník. Poškodený sa pýtal, či bolo búrané, ale povedali, že o tom nevedia, ale aj keby bolo búrané, bolo pekne spravené. Neskôr poškodený na aute vykonal opravu motora, namontoval ťažné zariadenie, dva krát zabezpečovací systém, nové stierače. Vo vozidle nebol trojuholník, rezerva, prosté vôbec nič a už to mu bolo podozrivé. Poškodenému sľúbili, že mu dodajú letné gumeny, že sú k autu, že tá pani ich má v garáži v Z., ale po tom dodali letné gumeny, za ktoré Ján kováčik zaplatil okolo 250,- €, dovezli mu ich traja chlapi. Toto bolo to vybavené cez obžalovaného, napriek tomu, že sľúbil, že gumeny dovezie z Z. z garáže od sestry zadarmo. Keď P. A. kriminalisti zobrali auto, ihneď kontaktoval V. B. o tom čo sa stalo. Keď sa dozvedel, že auto bolo kradnuté, tak povedal V. B., nech sa postará, aby mu obžalovaný vrátil peniaze. V. J. B. a obžalovaný prišli v nedeľu domov k poškodenému asi o 15.00 h. Poškodený im povedal históriu auta, kedy bolo kradnuté, že ho podviedli a chce peniaze za auto naspäť, na čo obžalovaný odpovedal, že peniaze sú minuté. Poškodený sa ich pýtal, že prečo mu hovorili, že vozidlo je z Z. od sestry, keď je kradnuté, na čo obaja mlčali. Hovoril im, že vozidlo bolo prestriekané, že kontrola originality bola sfaľšovaná, z čoho boli V. B. a obžalovaný zaskočení a pýtali sa poškodeného odkiaľ má také informácie, pričom ho ubezpečovali, že to čo povedal nie je pravda a vozidlo je v poriadku.

Z výpovede svedka V. B. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že na presné detaily si nepamätá. Obžalovaného pozná, občas sa stretli na káve, dôverný priateľ nie sú. Poškodeného pozná, mali medzi sebou dobré vzťahy a aj s jeho synmi. Asi pred 5 rokmi ho sa stretli s niekým s rodiny poškodeného s tým, že poškodený chcel kúpiť H.. Poprosil, aby sa medzi známymi popýtal. Za nejaký čas v Z. F. Z. V. Z. X. R. v bare R. B., nazýva sa C. B. X. Ž. Q., stretol sa tam s obžalovaným, dal si káva viedli všeobecne rozhovor a obžalovaný spomenul, že by potreboval predať svoje auto a to H. A.. Spomenul si, že z rodiny A., že nieкто chce kúpiť H., že ak nemá kupca, nech počká aspoň dva tri, dni, že mu dá vedieť, či poškodený už pre seba vozidlo zakúpil alebo nie. Nakontaktoval poškodeného s obžalovaným, dal im číslo, aby sa na seba nakontaktovali. Po nejakom čase sa dozvedel, že si auto majú prísť pozrieť na Zelenej vode a, nakoľko tam má stretnutie s obžalovaným, od ktorého ide kúpiť uvedenú H., či by mu pomohol skontrolovať vozidlo. Bol tam obžalovaný a poškodený ešte s niekým z rodiny. Obžalovaný ukázal vozidla poškodenému. Skontroloval všetky štítky, doklady, vozidlo bolo na slovenských značkách. Povedal poškodenému, aby by auto kupoval, pomohol by mu s papiermi. Potom z miesta odišiel a ako sa dohodli nevie. Po nejakom čase volal poškodený, že H. od obžalovaného kúpil a je spokojný. Tým celá vec pre neho skončila, nemal z toho žiadnu províziu. Po asi troch rokoch mu volal syn poškodeného, že s stalo niečo s autom, a že sa má spojiť s otcom. Potom sa s ním spojil a poškodený mu povedal, že boli za ním policajti z kriminálnej polície z Z. F. Z. V., zobrali mu auto s tým, že je odcudzené.- Požiadal ho, aby zavola obžalovaného, lebo na neho nemá číslo, lebo sa potrebuje s ním rozprávať. Po nejakom čase obžalovaného stretol v Z. F., odovzdal obžalovanému číslo, aby sa dohodli. Dohodol sa, že keď pôjde k poškodenému, nech ho vyzdvihne, oznámil im, že prišiel z kriminálky pán A., že vozidlo je odcudzené a že ho berú a že to má za ušami A.. Poškodený žiadal peniaze od obžalovaného za auto. Potom poškodený oznámil na kriminálke i svedka. Výpoveď tak ako bolo. Potom poškodený s ním prestal komunikovať. K okolnostiam odcudzenia vozidla sa nevie vyjadriť. O participácii F. A. na

prepise vozidla nevie. Vie len to, čo mu povedal obžalovaný a poškodený. Svedok nevie vysvetliť, prečo obžalovaný tvrdí, že svedok zorganizoval stretnutie s poškodeným na I. V..

Z výpovede svedka F. A. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že asi pred 5 rokmi ho oslovil obžalovaný, že chce kúpiť Š. H., predpokladal, že z inzerátu. Išlo o to, že mal známeho na kontrole originality, ktorý mu vedel vybaviť termín kontroly, aby nemusel čakať. To vybavil, stretli sa na kontrole originality v K. B., kde svedok predložil na príjem všetky doklady, cca 45 až hodinu trvala kontrola, všetko bolo v poriadku, protokol obžalovanému odovzdal, tam podpisoval zmluvu s pánom, ktorý vozidlo predával, potom sa rozlúčili. Na kontrole originality bol obžalovaný, osoba, od ktorej obžalovaný auto kupoval (asi 25 až 30 ročný chalán) a svedok. Svedok bol na mieste, lebo čakal na protokol, lebo auto vyjde z garáže a ešte asi 10 minút sa čaká na protokol. Svedok čakal na protokol. Obžalovaný chcel auto kúpiť s tým, že ho kúpy až bude všetko v poriadku, teda, ak mu to potvrdí kontrola originality. V zázname originality je napísaný ako svedok, lebo tvrdil, že je prevádzkovateľa vozidla, chybu spravila tá čo to zapisovala, lebo sú tam dve kolónky, vlastník a prevádzkovateľa. Svedok tvrdí, že jej povedal, že je prevádzkovateľ vozidla, ale ho zapísala ako vlastníka, čo je jej chyba. Potom obžalovaný podpisoval zmluvu a kúpil auto. Následne obžalovaný auto prihlásil, viac sa o to nezaujímal. Známy na kontrole originality sa volá D. A., ale či kontrolu aj vykonal, to nevie. Nespomína si, či ju vybavoval v predstihu. S druhým technikom nekomunikoval. Bol pri tom aj s obžalovaným. Doklady podpisoval a preberal doklady. Pýtali občiansky preukaz od obžalovaného a on od toho chalána, ktorý povedal, že ho nemá a obžalovaný povedal, že si doklady zabudol. Na základe toho dal svedok svoje doklady, ale len preto, lebo obžalovaný je jeho dlhoročný kamarát. D. A. pozná len z kontroly originality, ale nie je medzi nimi kamarátsky vzťah. O firme, ktorá vykonávala kontrolu originality, nevie nič bližšie. Vozievali autá, dovozu z Nemecka, a pre kamaráta, ktorých ich vozil, vybavoval termín originality, lebo boli doby, keď sa na to dlho čakalo. S V. B. sa poznajú asi 10 rokov, občas si zavolajú alebo dajú kávu. Osobu F. B. nepozná.

Z výpovede svedkyne T. F. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že o veci sa dozvedela od polície, pred ktorou vypovedala. Je prekladateľkou z jazyka nemeckého do jazyka slovenského a je zapísaná v zozname prekladateľov. Od zákazníka si vypýta adresu a kontakt a zákazníka vidí, keď preklad donesie a keď si preberá. Konkrétne si nepamätá. V záznamoch má ako zadávateľa uvedeného C. J., L. Q. XXX. Prekladala rakúsky technický preukaz na meno D. Q.. Osobu zadávateľa si nevie vybaviť. Na tvár si nepamätá, je to odvtedy 5 rokov.

Z výpovede svedkyne B.. V. A. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že už je na dôchodku a nepracuje na Obvodnom úrade pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Novom Meste nad Váhom ako samostatný radca. Jej úlohou bolo okrem iného schvaľovanie dovezených vozidiel. Tento spis vybavovala, všetky dokumenty boli predložené v súlade so zákonom ako predpisuje zákon, vozidlo v podstate nevidia, vybavujú veci podľa dokladov, rozhodujúcim dokladom je posudok o kontrole originality, ktoré pracovisko osvedčuje, či je vozidlo v poriadku, či nie je kradnuté či nie sú pozmeňované identifikátory vozidla, vozidlo malo posudok, že je dobré. Nepamätá si presne odkedy musel byť posudok originality. Žiadateľ musel predložiť posudok o kontrole originality so záverom spôsobilý, technickú a emisnú kontrolu, zahraničné registračné doklady s úradným prekladom, zahraničný technický preukaz, kúpna zmluva, darovacia zmluva, faktúra, vypísaná žiadosť, správny poplatok a poplatok do recyklačného fondu. Totožnosť žiadateľa overuje podľa občianskeho preukazu. Podľa svedkyne k zámene dokladov alebo ukradnutiu spisu nemohlo dôjsť.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané najmä správy Národnej ústredne Interpol zo dňa 10.01.2013, z ktorej vyplynulo, že D. Q. nikdy nevlastnila vozidlo zn. Š. H. a kúpna zmluva je falošná a nepozná meno kupujúceho, ďalej Odborný posudok o kontrole originality vozidla Š. H. A. V.: K. vystavený na meno F. A. zo dňa 16.02.2009, rozhodnutie Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Nové Mesto nad Váhom o uznaní typového schválenia ES jednotlivito dovezeného vozidla z členského štátu zo dňa 16.02.2009 a to vozidla Š. H. A. V.: K. na meno J. C., záznamy ODI Nové Mesto nad Váhom o prepise vozidla z J. C. na P. A., z čast' spisového materiálu vedeného na Obvodnom Oddelení PZ Petržalka - juh, Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V, vo veci prečinu Krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. pod ČVS: ORP-3524/3-OSV-B5-2008, z ktorého vyplýva, že predmetné vozidlo bolo odcudzené dňa 16.11.2008 v Bratislave Petržalke.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný

Podľa odpisu z registra priestupkov má obžalovaný evidované dopravné priestupky, ktoré však spáchal až po žalovanom skutku.

Z miesta bydliska nie je obcou L. Q. bližšie hodnotený.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní vykonané ďalšie listinné dôkazy ako to vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania.

* * * * *

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok sa stal, vykazuje zákonné znaky žalovaného trestného činu a spáchal ho obžalovaný tak ako je to opísané v skutkovej vete tohto rozsudku. Samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel svoju vinu za spáchaný skutok, ktorý sa mu obžalobou kládol za vinu. Z vykonaného dokazovania je vina obžalovaného preukázaná predovšetkým usvedčujúcou výpoveďou poškodeného P. A., podporne svedkýň B. V. A. T. T. F., a listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, z ktorých vyplýva, že obžalovaný pred Obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemnú komunikáciu Z. F. Z. V. nepravdivo uvádzal a tvrdil, že predmetné vozidlo kúpil od osoby D. Q.. K tomu úradu predložil falošný technický preukaz a falošné rakúske osvedčenie o evidencii motorového vozidla. V žiadosti nepravdivo deklaroval, že je vlastníkom vozidla na základe kúpnej zmluvy. Súd neuveril obžalovanému, že vozidlo kúpil, lebo trpí nelogickým rozporom. Na strane jednej kupuje vozidlo, teda má peniaze, na strane druhej sa po krátkom čase rozhodne predať vozidlo, lebo má dlhy. Ak mal na kúpu vozidla, ktoré zrejme nevyhnutne nepotreboval, mal aj na úhradu dlhov, ktoré si podľa názoru súdu mal prednostne riešiť. Ďalej je potrebné konštatovať, že na poklade rozhodnutia úradu dosiahol následne vydanie rozhodnutia o uznaní typového schválenia ES jednotlivého dovezeného vozidla z členského štátu a osvedčenie o evidencii s evidenčným číslom SF 926123. Uvedené doklady mu následne umožnili registráciu motorového vozidla na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom. Tieto listiny, ktoré boli vydané na základe falošných listinných podkladov, obžalovanému umožnili predaj vozidla poškodenému za sumu vo výške 7.635,- Eur. Keďže obžalovaný vozidlo nikdy neovládol, nemohol previesť ani jeho vlastnícke právo na poškodeného, tomuto bolo vozidlo odobraté a vznikla mu tak priama finančná škoda. Z výpovede poškodeného vyplýva, že obžalovaný pri predaji vozidla nepravdivo ubezpečoval o tom, že vozidlo patrí jeho sestre a bol dovezené z J.. Z obsahu správneho spisu Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie Nové Mesto nad Váhom vyplýva, že žiadosť bola predložená osobou z identitou obžalovaného. Tvrdenia obžalovaného, že nepoznal pravý pôvod vozidla, sú vzhľadom na obsah zabezpečených dôkazov, najmä s prihliadnutím na popis spôsobu akým klamal poškodeného pri predaji, účelové motivované snahou vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Výpovedi svedka F. A. súd neuveril, pretože jeho výpoveď je rozporná s ostatnými dôkazmi, keďže z dokazovania vyplýva, že svedok nebol ani prevádzkovateľom vozidla (bol ním predávajúci, resp. obžalovaný), ale ani vlastníkom vozidla. Odvolávanie sa na chybu pracovníčky pracoviska originality je len výhovorka, ktorá má zastrieť podiel svedka na legalizovaní vozidla.

K námietke obhajoby, že vozidlo bolo zaistené príslušníkmi polície nie podľa Trestného poriadku alebo podľa zákona o Policajnom zbore, je potrebné uviesť, že podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku môže za dôkaz slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získala z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo osobitného zákona. Týmto zákonom je zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, ktorý dáva oprávnenie policajtovi zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, alebo na rozhodnutie orgánu v konaní o priestupku Podľa názoru súdu bolo motorové vozidlo zaistené v súlade s § 21 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z.

Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Po právnej stránke súd kvalifikoval konanie obžalovaného - zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože majetok pochádzajúci z trestnej činnosti, v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine, previedol na iného, držal a uschovával a uvedený čin spáchal a získal ním väčší prospech, dosiahol vydanie pravej verejnej listiny na základe nepravých podkladov a na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických a právnických osôb, záujem spoločnosti na ochrane dôvery v pravosť a pravdivosť verejných listín a záujem spoločnosti na ochrane pred legalizáciou príjmov pochádzajúcich z trestnej činnosti.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Pri určení druhu a výšky trestu súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to že pred spáchaním skutku viedol obžalovaný riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona, čo vyplýva z evidencie priestupkov a odpisu z registra trestov obžalovaného. Zistil jednu priťažujúcu okolnosť a síce spáchanie viac trestných činov - § 37 písm. h) Trestného zákona. Súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný a ukladal ho ako úhrnný trest odňatia slobody podľa § 233 ods. 2 Trestného zákona. Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovanému podmiennečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní dva roky, nakoľko je súd presvedčený, že nie je potrebné ukladať trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom. Súčasne mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a povinnosť v skúšobnej dobe poškodenému spôsobenú škodu uhradiť.

Obžalovaného považuje súd za potrebné poučiť, že inštitút podmiennečného odsúdenia kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatel'ovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Skúšobná doba začne plynúť obžalovanému prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaný akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmiennečného trestu odňatia slobody na nepodmiennečný. V prípade, ak bude obžalovaný viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie bezo zvyšku všetkým v rozsudku uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa o s v e d č i l; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest v y k o n á. Súd považuje za potrebné obžalovaného poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona mu nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne mu môže hroziť nepodmiennečný trest. Účelom trestu teda nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatel'a, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život.

Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie nielen ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, ale aj výchova páchatel'a smerujúca k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu je primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody v prípravnom konaní, ktorý je preukázaný výpoveďou poškodeného a kúpnu zmluvou medzi obžalovaným a poškodeným. Keďže poškodený si uplatnil náhradu škody v prípravnom konaní do skončenia vyšetrovania, uložil súd obžalovanému uhradiť povinnosť nahradit' škodu spôsobenú trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.